

ego gislebertus altisiodorensis ecclesie diaconus. Gislebertus hic f. Gilbertus Scriptoribus Hist. Lit. Franc. T. IX. p. 90. Arémorix, Oudino T. II. col. 1014. et Tannero in Bibl. Brit. p. 318. Anglus ab eruditione dictus Universalis a Canonatu Altisiod. ad sedem Londinensem evocatus obiit intra ann. 1134 — 39. Commentarii nostri Exempla mss. plura offert Oudinus, eaque inter Cantabrigiense Collegii Caji et Gonnelli, quod eadem cum Nostro subscriptione gaudet, unde facile erraret, qui Nostrum *αυτογενερον* diceret. Incipit istud a loco Origenis et Eusebii Pampb. qui, quid hic pertineat, nondum video. Origenes. *Iusticiam accidentem quis habere potest unde et decidere eam possibile est.* Phamphylus. *Incusatur origenes qui dei filium innatum dicit — et quod anime minorum animalium rationales sint.* Abhinc: paschasius. *Sunt cantica cantycorum. sunt et lamentationes lamentationum &c.* Itaque excerptur Paschasii Praefatio primum, et dein ipsa Expositio, sententias saltim delibando retenta tamen plerumque ejus phrasi, ut conferenti patebit. Locis Paschasianis nomen Autoris praefigitur candide, addito solum *historialiter, moraliter, vel allegorice.* Quae Giselbertus de suo addit, pariter nomen ejus praeferunt, et mediocria sunt, nec quae nomen Universalis tueantur. Quare juvenem fuisse oportet, dum in his occuparetur. Exemplo fit primum, quod Paschasio interji-

cit, segmentum: *Lamentationes ieremie membro patet orationis maxime distingui, uel dissoluto colorari. Res enim breuiter absoluta sine totius sententiae demonstratione dicitur, quia alio orationis membro excipitur. sicut hec est. plorans ploravit in nocte &c.* Interdum uero dissolute coniunctiones de medio afferuntur. partes separate efferuntur hoc modo. *Quo modo sedet sola ciuitas plena &c.* Et more rethorico aliquando duobus membris aliquando tribus uel pluribus constat oratio. Finit tota compilatio: *Ite maledicti in ignem eternum. et iam nec penitentiae nec uenie locus erit.* In quae et Paschasius definit. Tria addo: Versibus Prophetarum singulis litera majuscula exaratis expositionem suam subdi, et neminem Literatorum, quos consului, prodere, in cuius vitula Gislebertus araverit; denique Cod. LXXXVI. aliam indicari Threnorum Expositionem, quae ad illum pertinere videtur, quamque marte proprio adultior factus elaboraverit.

CV. VI. F. 23.

Codex membraneus lat. Sec. 407— XIII. Folior. 143. 4. luculente scriptus, et rubricis enotatus est Giselberti, Gisleberti, seu Gilberti e Diacono et Canonico Ecclesiae Altisiodorensis ad infulas Londinenses Sec. XII. subveſti Commentarius in Threnos Jeremiae Proph. e PP. et maxime Paschasii Rathberti sententiis concinnatus, qualem jam Cod. praeced. indicavimus.

vimus. Exemplum praefens, prorsus ut illud, comparatum, sed paullo correctius exaratum est; ita in loco *Gisilberti* ibi adducto ad sensum longe melius legitur: *quae alio orationis membro excipitur*, quam: *quia alio* &c. Subscriptio hic ita sonat: *Sufficiant haec ad expositionem lamentationum hieremie. que de patrum fontibus hausi ego Gisilbertus antisiodorensis ecclesie diaconus.* Et rubro: *Expliciunt tbrenę lamentationum Hyeremie Vatis.* Ceterum adi *Cod. mox cit.*

CVI. VII B. 8

- 85 Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. 220. f. per duas columnas probe exaratus, auroque et coloribus ornatus exhibet *Zachariae Chrysofolitani*, quod alii a patria *Vesuntione* quibusdam *Chrysofoli* dicta, alii a cognomine Anglico *Goldsborough* deducunt, non Episcopi, sed *Canonici Praemonstrat.* Abbatiae S. Martini Laudunensis, Scriptoris Sec. XII. *Expositionem ex PP. dictis contextam in Harmoniam Evangelicam*, non eam, quam *Tatianus* Syrus concinnavit Sec. II. quaeque habetur in *Bibl. PP. Lugd.* T. II. P. 2. p. 203. sub ejus saltem nomine; sed in eam, quam *Victor* Capuanus Sec. VI. e graeco traduxit incertus, *Tatiano*, an *Ammonio* Alexandrino Sec. III. Scriptori tribueret, quaeque in praedictae *Bibl.* T. III. p. 265. legitur, *Ammonioque* adjudicatur. Initium facit *Elenchus*

Locorum IV. Evangelistarum, quae per Operis decursum exponuntur. Sequitur Excerptum *Ex omelia gregorij de IX. ordinibus Angelorum. Scripture testantur esse angelos* &c. Sumtum ex L. II. *Homil. XXXIV. in Evang.* Praefatio *Hier.* in *Matthaeum: Plures fuisse qui euangelia scripserunt* &c. sed non integra. Praefatio in Opus *Zachariae* longior tractans primo de generatione Filii Dei, dein de XII. Apostolis, demum de variis religionis officiis. Initium: *Augustinus libro XV. de trinitate. filius natus est de uirgine* &c. Finis: *De fide quoque habetur in libro isto. in fine secundi Libri.* Praefationem hanc, quae nec in *edit. Zachariae Colon. 1535.* f. nec in *Bibl. PP.* supracit. T. XIX. p. 732. reperitur, excipit *Hier.* Epistola ad *Damas. Nouum opus facere me cogis* &c. tum *vita IV. Evangelistarum* multum ab iis diversa, quae in editis legitur. In *vita Lucae* notari meretur illud: *uxorem nunquam habuit, filios nunquam procreauit*; unde fortasse in posterioribus *Platinae de Vitis Pontiff.* editionibus illa profecta est emendatio: *Uxorem non habens in Bithynia.* A fol. 19. incipit *Syllabus triplex Evangeliorum* scil. *Ferialium*, de Sanctis, et *Dominicalium* per annum in ecclesia legi solitorum, quem consequuntur et quidem eleganter picturati X. illi *Concordiae Evangelistarum Canones*, quos occasione capta ex *Ammonii* Harmonia condidit *Eusebius Caes.* ut ex ejus ad *Carpianum* epistola liquet,